

BOMBERS PER LA INDEPENDÈNCIA

Girona, 10 d'octubre de 2014

Centre Cívic Barri vell-El mercadal

PONENTS

- 1- Miquel Sellarès
- 2- Marc Ferrer
- 3- Oriol Duch
- 4- Jaume Martí
- 5- Joan Roma

1- **Miquel Sellarès** (exdirector general de seguretat ciutadana de la Generalitat i president del CEEC)

Sellarès ha exposat la seva visió general sobre el paper de la seguretat a Catalunya, funció pública fonamental de la qual, ha insistit, els bombers també en formen part.

El seu discurs ha girat, fonamentalment sobre dues idees: que és necessari desenvolupar una política nacional de seguretat i que Catalunya té un important complexe en matèria de seguretat.

Ha exposat quins són, segons ell, els reptes que ha d'afrontar Catalunya en els dos escenaris de futur possibles:

- El primer escenari seria que la consulta del 9 de novembre no tirés endavant i que Catalunya no es convertís en un nou estat.

En aquest escenari, la viabilitat de la política de seguretat de la Generalitat i, especialment, la del cos de mossos d'esquadra quedaria seriosament en qüestió. L'ofec que pateixen les finances de la Generalitat fa que, com a dada orientativa, només s'hagi format un sol mosso en els últims quatre anys.

Sellarès ha destacat també la necessitat de desenvolupar un departament dedicat a la intel·ligència a la Generalitat. "Un país sense intel·ligència és un país desprotegit", ha afirmat. Catalunya haurà d'enfrontar-se a un estat amb 300 anys d'experiència i això requereix unes certes eines. Ha posat l'exemple del govern Basc o de moltes grans empreses que han entès la necessitat de disposar d'aquest servei.

L'estat, per la seva banda, mentre formem part d'ell, intentarà eliminar les poques estructures d'estat de què Catalunya disposa avui en dia i posarà tots els obstacles perquè se'n puguin crear de noves.

El desenvolupament d'estructures d'estat catalanes ha d'anar lligat inevitablement a un canvi mental de la societat i la política catalana.

-El segon escenari que ha plantejat el ponent és un hipotètic èxit del procés sobiranista que pugui acabar amb la independència.

Ha reclamat la necessitat de tenir un debat sobre si Catalunya hauria, o no, de tenir un exèrcit independentment de quina sigui la posició en el debat. El més normal, és que els estats tinguin exèrcit, per tant, la idea d'un exèrcit català no pot resultar ni ridícula ni delirant, encara que no es tingui un bon concepte dels exèrcits. No podem perdre de vista tampoc que, actualment ja paguem a un exèrcit. Concretament, el 20% de l'exèrcit espanyol. Sellarès acaba afirmant que, al final, el que marcarà si cal tenir exèrcit serà la voluntat del poble de Catalunya i les responsabilitats internacionals del nou estat.

Malgrat tot, Sellarès reconeix que el debat sobre l'exèrcit no és el més urgent que caldrà abordar. Els temes que cal tenir preparades pel minut següent de la independència són: la seguretat aèria, la marítima, la cibernètica, la nuclear i el servei d'intel·ligència. Sense aquests temes solucionats, el nou estat no seria funcional en cap sentit i seria del tot vulnerable. Cal, doncs, que el govern de Catalunya estigui preparant, ja avui, tots aquests assumptes. Afirmar rotundament que no es pot

improvisar sobre la marxa en temes importants com aquests.

Després de plantejar aquests dos escenaris de futur possibles, el conferenciant acaba fent una anàlisi de la situació actual de procés. La conclusió fonamental d'aquesta reflexió és que si el conflicte es resol mitjançant la violència, Catalunya ho té perdut. Per aquesta raó insisteix una i una altra vegada en la necessitat de defugir qualsevol expressió de violència en la nostra reivindicació. La no-violència és el nostre principal patrimoni i l'estat intentarà provocar per destruir-lo. Cal ser fermes.

En el torn de paraules, es discuteix sobre el paper que poden tenir els cossos de seguretat en cas de desobediència. Sellarès afirma que demanar als funcionaris públics que es suïcidin inútilment no té cap sentit. Adverteix que no podem carregar la responsabilitat sobre ells.

Qüestionat sobre la necessitat d'un govern d'unitat, Sellarès recorda que en aquest moment no és important la pertinença a unes o altres sigles sinó que el que cal és tenir un govern vàlid, competent en les diferents àrees i que representi el país. Només així podrà liderar la nació en aquests moments complicats.

2- **Marc Ferrer** (Historiador i bomber voluntari)

Ferrer ha fet una exposició detallada de l'evolució dels bombers al llarg de la història, partint des de l'època romana. Ha explicat les diferents fases que ha passat la professió en els diferents moments de la història de Catalunya. S'ha remarcat especialment els canvis que va patir el cos de bombers durant el segle XX, com l'intent de renovació que es va intentar fer durant la república, el paper durant la guerra, la depuració i la falta de recursos durant el franquisme, la tardana adquisició dels materials moderns i acabant amb la creació de l'actual cos dels bombers de la Generalitat de Catalunya.

Tot plegat, una explicació que ha servit com a punt de partida per tenir present l'origen dels bombers per tal de poder començar a debatre amb fonament sobre quin ha de ser el paper del cos en el futur.

3- **Oriol Duch** (Bomber d'AENA)

Duch ha començat explicant la tasca que desenvolupen els bombers dels aeroports. Tot i que aquesta no és coneguda, la presència dels bombers als aeroports és necessària perquè els sigui conferit un nivell o altre de seguretat, en virtut del qual, hi podran aterrar un tipus o altre d'avions. A Catalunya, concretament, trobem 4 aeroports (Reus, Girona, Barcelona i Lleida) i un aeròdrom (Sabadell) amb bombers. Només el de Lleida està cobert amb bombers de la Generalitat, la resta, amb bombers d'AENA.

El ponent explica també el debat que en aquest moment hi ha sobre la necessitat de cobrir infraestructures bàsiques pel país amb bombers públic o privats. Els defensors de l'opció dels bombers funcionaris públics afirmen que amb aquest model es prioritza, per sobre de tot, la seguretat, es garanteix una igualtat d'oportunitats a l'hora d'accedir a les places i els professionals tenen un marc legal en què emparar-se. A més, acusen el model de bombers privats d'estar basat exclusivament en interessos econòmics que poden posar en perill la qualitat del servei. Els defensors de l'altre model, però, afirmen que dona un servei més econòmic sense que la qualitat quedi afectada, ja que el que es fa és optimitzar els recursos.

La proposta de Duch és que els bombers d'AENA passin a formar part del cos de bombers de la Generalitat, fet amb el qual la conselleria d'interior ha manifestat estar d'acord. D'aquesta manera, el servei aeroportuari seria una especialitat més dins del cos de bombers.

4- **Jaume Martí** (Delegat sindical de CCOO dels bombers)

Martí exposa, des del seu punt de vista com a sindicalista del sector, quines són les principals mancances que presenta el cos de bombers i que cal afrontar.

La principal mancança del cos és la falta d'un reglament, que des del sindicat fa temps que reclamen. Martí reconeix que pot semblar contradictori que un sindicat reclami un reglament que molt possiblement comporti una restricció de drets laborals, però afirma que estan disposats a assumir-ho a canvi de tenir un marc de referència normatiu més clar sobre el que actuar. Aquest reglament, és important que vagi també acompanyat d'un llibre blanc que guiés el desenvolupament del cos de bombers i s'evités canvis de rumb constants. Des del sindicat reconeixen la necessitat de tenir bombers voluntaris, ja que és impossible cobrir tot el país únicament amb bombers professionals, però reclamen que part d'aquesta nova normativa hauria de recollir la delimitació de les funcions dels bombers voluntaris i les dels bombers professionals.

L'objectiu fonamental de la demanda del sindicat és concretar quin és l'objectiu al qual ha d'arribar el cos de bombers. És a dir, què ha de ser el cos de bombers. Martí afirma que l'objectiu al qual creu que cal arribar és a convertir els bombers en els professionals integrals de les emergències.

Un cop assolit aquest marc més clar en què moure's, seria convenient, segons el ponent, agrupar gairebé tots els cossos de bombers és un sol gran cos de bombers de la Generalitat que, al seu torn, estigués dividit en especialitats en funció de la tasca de cada un dels grups.

El ponent demana també que els bombers puguin accedir a tots els càrrecs del cos sense necessitat de recórrer a oposicions externes i que els bombers estiguin dotats d'un cos de facultatius.

En l'àmbit formatiu, demana que es pugui accedir a la formació de bombers a través d'una formació professional en emergències. Pel que fa a l'àmbit institucional, reclama que es fusionin les direccions generals de protecció civil i bombers per tal d'evitar duplicitat de càrrecs i guanyar agilitat.

Ha criticat durament, al llarg de tota la intervenció la falta de projecte polític concret pel cos de bombers, així com la falta d'inversió. Explica que el gran reconeixement social de què disposa, fa que la millora del cos no es percebi com una prioritat.

En el torn de paraules, es debat al voltant de la proposta que els bombers que s'encarreguen de la seguretat de les centrals nuclears puguin ser considerats també funcionaris públics. Els ponents creuen que és necessari un conveni entre bombers de la Generalitat i aquests bombers d'empreses privades, però no creuen que els bombers públics hagin de cobrir serveis de vigilància d'empreses privades que no siguin estructures d'estat bàsiques com ports o aeroports.

5- **Joan Roma** (Expresident de l'Associació de Bombers Voluntaris de Catalunya)

Roma explica la situació actual que viuen els bombers voluntaris a Catalunya. Un nou estat implicaria també un nou marc legal i s'hauria d'aprofitar per afrontar determinades reformes en l'àmbit dels bombers voluntaris.

Comença recordant la importància dels bombers voluntaris per tal de garantir la cobertura de serveis a tot el país, en especial a les zones més allunyades de les grans ciutats. A més, aporten un benefici social poc reconegut però molt important, que és un complement econòmic a molts agricultors que els permet sostenir econòmicament la seva professió. També aporten una major sensació de seguretat a la població. A molts països, afirma, són més valorats socialment que a Catalunya.

Creu que els bombers s'haurien d'organitzar sempre en funció de la tasca que desenvolupen i no en funció de la relació contractual amb l'administració. Això implica una estructura de funcionament i d'organització uniforme. Per exemple, defensa la necessitat de compartir parc de bombers entre els professionals i els voluntaris. L'organització ideal seria "un triangle de triangles", és a dir, una gran estructura jeràrquica unitària amb petites estructures internes organitzades en funció de les diferents tasques que es desenvolupen. Això implicaria també una certa cessió de competències dels ajuntaments, sobretot operatives.

El cos de bombers, en general, necessita una certa redistribució de recursos al llarg del país. Cal aplicar criteris històrics-estadístics per dotar cada territori de la quantitat i el tipus de recursos necessaris per afrontar els serveis que poden tenir.

Coincideix amb l'anterior ponent en demanar un reglament que delimiti correctament quines són les funcions dels diferents grups de bombers. Defensa també la idea de la formació professional per a aspirants a bombers.

Sobre la necessitat de millorar la regulació dels bombers voluntaris, en concret, demana una normativa que faciliti la conciliació entre l'ocupació laboral dels voluntaris i la seva tasca com a bombers.

Com a línia general, ha defensat la necessitat de tenir bombers voluntaris, el bon servei que donen a la societat i la necessitat de tenir una bona regulació en la futura Catalunya independent per tal que aquest sector estigui correctament integrat i la coordinació amb els professionals permeti donar el millor servei possible.